

V spisu o „Slovenih“, kojega je uredil in urejidel tudi sam spisal. g. prof. Josip Luman, nahaja se od strani 49-105. Tudi članih pisan od g. prof. Dr. Hudada, dr. Segan in narodnih slovencev. Spis je jako zanimiv, pa vendar se nekaj premalo na določno nastalo notično storiti, in sicer zato, kakor piše na str. 104., „ker naj bi spis odmevenega mu plovila ne presegal“. Ker je to poročilo le jako kratko, naj mi do dovoljano nektete podrobnosti z ozirom na štajerske slovence pomeniti, oziroma dodati in tudi povedati, kaj se one seje doma.

Imam o tej stvari pred seboj mnogo spiso iz različnih pokrajin slovenskega štajerja, največ pa jih je iz skrajnega glavarstva mariborskega, ptujskega, ljubljanskega in radgostkega. Vse kaj sam pa na svojih potovanjih tudi sam svedel ali spazil.

Začnimo pri rojstvu.

Ko se je dete narodilo, stičejo babice, po koledarji ter iz njega stroku priroditelj proročujejo, če je isti dan o koledarji znamenje sona ali luna, učil se bo deček rad in lahko, če je pa rojen pod škopijonom, bo nagel jeze in hudoben. (Ptujski skraj in sicer o Prolovcih pri Mrušji.)

Ako pride tuj človek k braucu, naj se vsede, da strokom spauja ne sluče. Tudi mu ne sme novorojenca pokazati, da ga ne „vurči“. Če bi se pa bendar bil komu „vurčilo“, mola vzeti skledo čiste vode, in o njo dati tri ključe, tri glice, trije vilice, pa tri oglice. Gleda osi trije na dno, tedaj je „vurčilo“ od „dida“, če pa oglice želbo varčijo in se ne vredejo osi na dno, tedaj je „baba“ kriva. Tri oglice mola potem o tri kote vreči, o vodo pa „vurčilo“ žigo „namočiti“, in se z namočenim prstom potegnati trikrat po vsakem očesu; tudi čelo si mola namočiti, in trikrat vode požreti, potem pa je dobro. (Ptujski skraj in sicer Prolovci pri Mrušji.)

Koja ne sme tako polagati, da bi stihna koiško stala, sicer si na njej tudi duh kramplje drisi ter se hujše ubogim dušam pripadaolje. (Prolovci.)

Ne pusti psu, da bi stroka gledal pri njegovem obedu, sicer do dete jedlo, pes bo pa požiral. Ko se je pa zgodilo tako: Koje dni je potoval gospod s svojim psom. Ko je postal gospod lačen, stopil je v kliču in je tam použil tri žemlje in kozarec vina. Ko je gospod jako hlastno žemlje jedel, požiral je pridno pes. Kar naenkrat se začne gospod tresti, onahue in se miteo na tla zgrudi. Da si se prepičali, kaj mu je smrti krivo, presegala so ga in mu tudi želodec razparali, - a našli so ga celo praznega. Tedaj zglabijo pa in tudi njemu želodec razparajo in glej - vse tri žemlje so našli v njem. (Prolovci.)

Slapeem in osen, ki živini nastiljajo, prepade se na odah steljo v hleo nositi, sicer se živina hudo med seboj bode. (Prolovci.)

Če krava na pači stopi čez ptičje grezlo, mleko izgubi. (Prolovci.) Če se kdo ne aduje na obé nogi, ampak samo na eno in tako poruši hodi, ne bode se toliko let mogel oženiti, kolikor stopinj je stiel. (Prolovci.)

gospodar ali oni hlapci, ki se pri žirini, mora se uspomladi neke
vntro stesčiti, preje razogre na polje; le tda jme tse štati, če je že do-
ma vse ptice petičul. Ako si ga kreskač ali carar skanal, inul di slo-
ko (= melle) živino; če di ga pa kuharica nocila in ne di imel krajcar-
ja o gecu, postal di sirobnač. Le di pa dellico golobica nocila, potem
di molala se to leto žebati. Ra to vero se nasluja st. Razoda, "glica".

Proe godine.

A svetuje K ckhci ide Reza,
Jas na tate na veliki petak;
Zeleni se veta, bukoa Reza,
Ptice pojui, jer po Koldaru
Rjipovu das belik gase sactak;
Sim se simui a na hrestu staru
Snesetna zagukue glica.
Reza čuje, vskue: "Ah glica!"
A ti suze jenu poj po krilu.
Boje dragi, kolku neina silu
Rad dje o jlonu takoa mala ptica!

Druge godine.

Stoji kuća, a pred kućom Reza
A Kolicoci pojue čedo Gulja;
Zeleni se opet bukoa Reza,
Kroz dšlacu i gustu šikaru
Sto se svi sladjavik slavulja;
Sim u simui a na hrestu staru
Snesetna zagukue glica.
Reza čuje, vskue: "Ah glica!"
A ti suze jenu poj po krilu.
Boje dragi, kolku neina silu
Rad dje o jlonu takoa mala ptica!

Reča gospodar, Rečar gre na vojno, najprej postarano ženo, do
gotjor ta dan nasreću, se bolje, kakol če di mu zavce pot pretekla.
(Kolicoci.)

Rečar kmet zrali pride, mora plug iz smuke vzeti, da si konji bolje
počinejo. (Kolicoci.)

Ako že dolgo časa suša tpe, moras plug ali voz o potok zaletci, pa
suša neha. (Kolicoci.)

Rečar se nevikta bliza in je že začelo grmeti, napravijo na kane-
nu ogeuj iz tistega lesa, ki je bil na coetno medeljo o presmeci blago-
slobljen; kjer se tako dela, tam ne treshne. (Kolicoci.)

Ako začne toča klati, moras kuhinjske vile naokrijž pred hišni
prag položiti. (Kolicoci.)

A taneu hremu, kjer je bučlujak, ne smeš samoruega
raka primesti, sicer buče namič pridejo. (Kolicoci.)

Ako mlad roj, ki je na drevesu shedel, pod roko pogledaš, do
sdelat. (Kolicoci.)

Če si začne tudi kohoš po petelinje peti, in to je slabo zna-

menje. Petje čne kološi pomenu nesrečo pri hiši, petje bele kološi
pomenu smrt; če pa je rujava kološ, pomenu to petje požar. Na di pa so
to nesrečo odpravili, kološ hitro zapoljejo. (Pavlovci.)

Peterina ni dobro črez hišo leta rediti; če di sedem let star postal,
zmesel di jajce, iz ktere di se hitrost izpolni. Hitrost di pa lahko
tudi čne izrediti. Reki župnik je to poskusil. Slagostovil je rakar in
dejal ga je o jemu; a tak dan mu je pridel nekaj roke in grobnice.
Tak je našel rastel in o kratkih letih je postal tako močan, da je
relejši bližnji čne stresel, kadar je župnik o njej mačeval. Župnik
si ni vedel nikakor pomagati zoper hitrost, o kojega se je bil
rak spremenil. Mleče ga računat dijak iz čne roke, in tega
naprosi župnik, naj di mu hitrost odpravi. Po dolgem obto-
žnji je dijak pristal. Župniku je reklo, saj ga o hosto in naj
se tam prime za leskoo gnu, da ga nevihta, ki bo nastala, ne raječe.
Župnik je storil, kakor mu je bil dijak naročil. Ko je potem
dijak hitrost odignol, nastat je strašen bhar, ki je čne leskoo
gnu izruval in župnika na drobne kose raztepel. Ludi iz vsij
izaste hitrost, če je o maslu rediti. (Pavlovci.)

Med sliskanjem se ljudje prekrizujejo; nekteri pa vendar
delijo, da to ni varno. O sliskom preganja namreč kog hudega
duha, ki se skriva za hišo, pa tudi za take ljudi, ki se prekriz-
ujejo. Gato se lahko priveri, da slisk takega človeka ubije, ker
se je tudi duh za njim skril. So: Vsebu pri Pluji.)

Leskoo pes, ki ima nad čne bele ali rujave lise (čiri oči), vidi
smrt; kadar jo zagleda, začne govoriti ali tuliti. Gato o dostoj rak-
do o rasi o klatnem murl, in sicer o rasi hiše, proti kterej pes tuli.
Ludi čkoo človeka napranya smrt. (Pavlovci.)

Nektere praue bere so mavezne na posamezne svetle ali čase.
Se di kdo začne na god so. Kucije (13. decembra) pred svetom stolce
delati in to delo do božica o jutih pred svetom nadaljuje, pa si
stole o polnočki gnuše in med so. maso na njem klee, vidim ed
porzdigovanjem ope copernice; ope imajo namreč proti svetom
obene obaze. Vendar smola paziti, da iz čkoe hito pod kapnik,
da ga copernice ne dobe, ki di ga sicer na solnčni prah razvle.
(Pavlovci.)

Če kdo pri polnočki tikovino čne (bučence) o žepu mesa, inel
so prihoduje leto na njivi debele tikoe. (Pavlovci.)

Na polnočki ljudje jako domo hiti; kdor pa o, potem pade,
so prihoduje leto mull. (Pavlovci.)

Ko pedajo domo, budijo so živino, pa tudi kološi in
soinje. Potem dade konjem in govedom jesti, in pred kragina
klovom z slagostoljenim smodnikom ustrelijo, da nimajo cop-
ernice moči do klov. (Pavlovci.)

Ko na so. noč o polnoči tikrat okoli hiše greš, so soedel
prihoduje o znamenjih. Vidi o o hiši ali čne ali rakoo ali
kaj drugega, kar soč pomenu ima. - So noč olivajo dekleta raz-
topljen soine o vodo; iz podob, ki se delajo, na pr. solje, puške,

4
lopat, vidi se, kterež stane ženin bo plašajočo nevesto vzeti.
(Proloveci.)

Kolj na tauko pa lahko prihodnjost zveš, ako imaš pri sebi prapro-
stvo senca, ktero na svetlobo v noči vidi in zori. Kdor ima točaj,
to senca seboj in posluša nad kragjin ali konjskim hlevom, čul bo
de, o čemer se živina ponuja, nauče o svetlih in žulostnih prigod-
kih o domačij hiši. (Proloveci.)

Velike važnosti je tudi veter, kima so: noč, piše; če je jug, bode
prihodnje leto pomel; če je sever, bo lakota; če je pa celo tiho,
bode dolgo leto. (Proloveci.)

Ka novega leta dan ostajajo deklet, za rana in hiti porode.
Ktera prej pride, vse jabelko, o ktero je sojmarinov sopek staknu,
v studence, da bi lažje in hitro moja dobila. (Proloveci.)

Ka Valentinovo (14. februarja) se ptici ženijo, in tisti dan najdes
lahko o majah povetie, gibanje in drugih vrloostnih jedij.
(Proloveci.)

Ka solčnice pride medved iz beloga vremena gledat; če je mag-
leno, ostane zvonjav; če pa solnce vije, se enkrat zapši. (Proloveci.)

Ka prstni tolek molas smeti je pred solčnim ožhodone daleč
od doma sa polje vnesti, da ne rodi lisica slizu hrana. Isti
dan molas pred solčnem metlo zvesti, ki je za mnogo terno ma-
too. Ako sojmo mola cca, molas jo trikrat s to metlo porok-
tu udariti, pa jej odjenuje. (Proloveci.)

Ako na veliki petek deži, bode sušno leto. (Proloveci.)

Če na veliko soboto eden ogleh od snega ognja, boje pod zvonikom ka-
gostovijo, domie dnevno in o petek dež je hita pred ognjem zavar-
vana. (Proloveci.)

Ka vžene molas sa toča slapsloalju hren in kruh jesti, pa
žgancice piti, da treslike ne dobiš. — Kdor se sa vuzne z lakom
obrnijo nastavi, dobi toče. Isti dan molas tudi slapsloalju
lučnje okoli hiše potrositi; to dravi kačave k hrane. (Proloveci.)*

Ako otrok ni plao kščev, to je, ako je krstitelj, ktero se
sede obmol ali izpustil, vidi otrok, ko je dočastel, o polnoči
mrlice o faru velko k službi bojeje voditi. (Kučkovec pri malej
nedelji.)

Radgoustkenu okraji o slapsloalju se pravojo sledice: ako
je otrok jepljev in mu tega ni kos odpraviti, naj biti kelo od
maš domie, naj se izpuje škoruje, in naj otroka trikrat s davi-
mi poroktu udari, kar mu bo jezo odzame. Pa tudi vkrst-
lita rano to ponuja; treba le sojjskih, večjih in večjih bolj
velik darij.

Ko se pisčanci goale, ne smes jih takoj na prosto izpusti-
ti, ampak nekaj časa jih molas pod šisto držati, potem jih
jostleš in slava ne vilita. — Kdošim se naj na prstnu
dan o obroči jesti da, da jim lisica slizu sa pride.

Kteri mlavec ali depla o tolek ali petek služo nastopi, ne
bo leta do služil. — Ktero mužinec boče dolgo o novej službi

ostati, naj, najprej za železo prime. - Kdo na novega leta dan pade, do v točki tega leta umre. - Kdo na božičnem dan umre, ta gre na ravnost v nebesa. - Kdo na pristen dan krst-
išče je, tega celo leto krst solol ne bode. - Kdo pred četno
nedeljo kos rodi, tega do kosa pičila. -

Slisk je steklena krogla, ki se v zemljo pogledne, kedar
udara; sedem let ostane v zemlji, potem pa jo pet naravnost
pade in razpoči; iz nje se pa iztoki cel stotinjak vina. - Kdo
se takrat pokopavalje, kedar glavi, tisti veliko glavi najde.
(Stavosinci so: Petru blizu Kladove.)

V Škarnicah, v župniji: Dobje (skrajno glavarstvo celjito)
imajo sledeče praprovske bajke.

Koče napravi posebno lahko pogled takih ljudi, pri katerih
so obovi zasloune. Če takov človek strela pogleda, naj hitro
kdo trklat pljune, pa do dobro. Posebnooster pogled napravi
celo salsatim uroke, ki se pa lahko brez odpravijo s tem, da se
tije sanjeni ogledni očijo v kupico mize vode; tri ogledne je
treba, potem očiji s tri soki hote.

Da strela o kako postopje se treči, je najboljši pripomoček
lastovčje gleda, ki je v njem. - Nekteri mislijo, da je strela
dolga ko denena žrd; sicer jo je enkrat našel, pa je bila precej
majhna, na šest oglov, in z njo se je lahko čudovito igralo.

V nedeljo na kos roditi, je jako suvarno; kajti taki ljudi
morajo po smrti brez glave, s puško na ramu v temnih nočeh
za klopičino plačati. Zato se slisi čestokrat v poznej noči
živjauje laoco in kajauje psov; očasi celo kak strel do-
lino prelati.

V cerkev gleda se smemo jesti, sicer bi dotičnega raker
pri pogledu škripala, česar se vsakdo boji.

Če kmet na denemj žene in se živuče iz hlava gleda na-
gaj spila, do gotovo pradaur. Na denemj pa je treba paziti po-
sebnost na kraji rep; ima hlava na repu dvojne barve dlake,
je dobra mulharica.

Če ima kdo stripersno deteljo pri sebi, ne morejo ga ko-
medijanti slepariti; drugi ljudje se jim seveda čudijo, on
pa ost vidi, kakor je v resnici.

Če se pri hiši zaplodijo puhoši ali skočijaki, navadno
"gili" in novani, odpravni jih lahko, kdo za plači pomočnik
v. hič drugega ni treba, do tri imed njih prijati, jih o pa-
sir zaviti, jim se eden klajcar pridružiti in jih v trapej žup-
niji ob poti ležati pustiti. Kdo potene ta zavitek pobere in si
klajcar svoji, o tistega hišo se potem gotovo bi radležni
učreši preselijo. -

Ljudi okoli Dobje verujejo, da se lahko na so. večer skozi sred-
nje shuo v hišo vidi prihodnji mrlič ali žuut sauje; razlika
je le samo ta, da mola tukaj preje tiklat litavski okoli di-
še iti.

6
če gle kdo na so. večer pri polnočnicah ga veliki otok, konudi
med tam budi duh ti reči: Koro, Globuk in mošnje. Če kaj te
Kega, od praga dobiš, bodeš lahko čudeže delal. Če Globuk stra-
čas, bode postalo; kakor da bi s topi streljal; Kapa te str-
di nevidljivega, o mošnji pa bode vedno dobroj novost. —

Wholi Kobja tudi živina na so. večer govori. Tudi se na
so. večer o potokih voda spremeni o najboljše vino. Kdor
hoče posebno močju postati, mora na so. večer Kkaljco
dane od sedmih bis "močni kruh" jati. — Na dihoteno ne-
deljo je dobro, če se pred solnčnim ophodnem z roso, ki je
na pševici, umijet; ni se potem dati solnčnik jati, — če jih
pa že imaš, izgubiš jih gotovo.

Tu stoli Kobja postarja tudi na vseh svetnikih dane Kupa-
co vina ga vedno duše na mizo, kakor na panskostejstani: —

Posodi po mustrane polji in porobovskih goricah si do-
povedujejo o moji. Posodi sicer iz radgouskega oklaja mi piše:

Imam se sliši večkrat neko gozdganje, in to sorduse
nehričnik otok, ki po vraku smije Kšičjo. Začneš te to goz-
daje gasmehovati in tudi gozdgati, bode se te budo godilo;
zakaj, lotilo se te bode in te začelo neusmiljeno klofutati in
sreč ter ga svetati. Kšič moj to večkrat pravili, da se jim
je to že tudi pripetilo, ko so se doma pasli. (Gujševci.)

Pri so. Kbaru pri Ktiji si pravijo, da se "moji" ali
"mavem" ublani o tem, da se bje človek na Kolomajo, o
ktero mola pihati.

O Gujševcih pripovedujejo tudi, da je gozde šteti
jako nevarno. Zamogel bi kdo svojo graditi, ker osek člo-
vek ima svojo gozdo, in tedaj bi ona kar z nesa padla,
človek pa bi kar umrl.

Kdo se takrat pri Kbaru prav Klegajo, kadar repo-
sejo, do repa prav debela. — Na njivi sploh nihče nič jstine
dne, Kapti drugače miši in gosnice se poželo. — Če miši
jo domači ljudje doma ali Kšič drugač kaj božiti, ne smeš
na mizi iz laica Kšičdo vtipati, ampak Kšičdo Kšičdo
miši vtipati, drugače govejo, ali se jim sicer druga vst-
reča zgodi. — "Kšič" t. j. Kšičjo Kšičjo, vtipajo, da raj-
ši bje postanejo. — Goveje ne smeš z mletto šteti, sicer rada
pisčeta pojé.

Wholi Radgane si pravijo tudi slednje: Kšič rediti, Kšič-
šuo vedno dale v vsake Kšič meseci prihodnjega leta, smas
na božične večer, predno gleš K polnočnice, jst lukso na dor-
je izrezati, in tako dobiš 12 polovic, ki ti 12 mescev pred-
stavljajo. Na vsako teh polovic dnev nekoliko soli, in na Kšič
bo zastopljena. Kadar od polnočnice danje prideš, tisti mes-
ci bode gotovo dosti dežja inli, drugi nam pa suho vreme
oznaujejo.

Kdor se celo življenje po postnih dnevih posti, do tri

dui pred smrtjo gadel, kdaj umrje.

Pri sv. Marku pod Klujem o koevski se pravi: Človek lahko točo napravi, samo paziti mora, da mu iz hiše ne uide, ker drugače devet župnij potolče; točo gnajo pa le belati kljuki iz črne sole, pa duhovniki in copernice.

Marsiktera gospodinja se pitojuje, da klave nimajo mleka, in da se celo tisto, ktero imajo, nič ne pelja. Tega je copernija klava. To se pa napravi tako: Mlake molas, da dobiš kajko, s kajo pastir klave reova; to kajko molas potem dojeti, in pri tem govoriti neke čudne besede, katerih pa jaz ne vem. Zoper to copernijo je pa tudi pousček. Na klave zoper dobiš dobro mleko, molas klavi da rogu tri luknje izprtati, tu mislice o nje položiti, in je s blagoslovljenim drevesom dobro gadelati; tudi o prag pred klavom molas drevo zabiti.

Na pustni tolek ne smeš kurenta ali ktereja drugega noča brez daru od hiše odprejeti, ker drugače lahko pri živini nastane naplota, če se po zemlji pokita.

Smučino je, kakor ljudje nekatere bolezni sečijo. Protin na pr. nekatere ženske spravljajo, ali „dol molijo“, to pa o stasniu preklinjanju, in zaven tega ga sečijo: „Sedi med pešine in planice, med vse vrage in hudice!“ Pa le redkokrat se zgane. Človek ne sme na sebi nič sečati, sicer se pozabi. Na nizi ne smeš sedeti, sicer ne gadelje tvoje kobil.

Vse tukaj imenovane bajke so tudi po ožhodnem stajenju znane.

Oz. Klavne župnije iz vasi „moje“ na ožhodnej strani Pohorja se mi piše: Pred nekaterimi leti sem na pustni dan spopadal mater, kako se je pred solučnim ožhodom tri let hvalila, da je do o vnuč letu zastle, da otroka utaknoli. Konec jih sprašal, kaj naj to pomeni, odgovorijo mi, da bodo tako pregnali lisice? — Smahu potem so prinesli mati na dvorišče belih ovc, položili ga na tla ter začeli na ves glas kure klicati ter jih rabiti z gnujem o ovc. Na dan jih zoper sprašal, zakaj tako delajo, rekli so mi, da bodo kokiši lepo skupaj ostali, in se o duognez domesle.

O kusihe župnije o Lohnici na Pohorju so se shranile te-le prazne bere: Kolol k pohučnicam prbi o ckeo pride, vidi copernice, če o vlečo luč krajcar de ne. — Kolol pri poluocnicah, dokler „santus“ zveni, trikrat sholi ckeo leti, dobi kučica, ktera ga nevidljivega stori. To verovajo tudi o Kujicah.

Na Pohorju dajejo kokišim na veliko noč iz obroče solati. — Na veliko gospojnice ne sme nikar na drevo iti. Za dan je namreč tako svet, da ne smejo klave po zemlji plaziti; zato se pravijo ta dan na drevoje. Tudi tu nastajejo bajčne noči in čebulovih polovic. — Redar prvokrat grmeti čujemo, je dobro valjati se po zemlji, — to pomaga zoper grižo. — Po noči ne smeš pa sečivati, in če pride pousčni laze, pa vije mitaško glavo o sobo rekoč: „Si pomagaj laze, če pa pomagaj, jisti.“ — „Shopnik“, ktereja poznajo tudi pri sv. Rupertu o sl. gozicah in o Klavnu, je strašna prikazen! Na sedese stroka, če od matere zavema, je noč o razgumu leži; če pa hla za njine pokaje, korpecči matli enak shoji zrak smuči, temu se toka posusi. To se čuje tudi o Kujicah.

Stroci, ki pred Kristom poudirajo, letajo o muraku kot tako imenovane „žive“ sholi, in sila žalostno kričijo. Na duri klavjega klava se mola „truti no znanenije narediti, da „truta“ ne pride klav izat. —

O Kujicah delajo sonjane na korito znanenije „more“, kak danci „morsko tace“ imenujejo.

O Kujicah vije kmet odo odo; na kterej je klavo iz senjga.

prignal, na drevi. — Velika črna golba (Picus martius) pozna kolencu, ki
ima neko posebno moč: vsake zapite doleti se navede odprejo, če se jih s
tisto kolencu dotakne, in sploh vse, kar se skupaj drži, razpade pred
to kolencu. Ljudi je pipanje golbo je doba. Če počem to kolencu
dobiti, moleno golbi gredo izdelati; hitro dode golaj golba kolencu
prinesla in z njo duplo odpla.

Pri kmetih dajejo kološim na pustni dan o obroci o vinu, naved.
čim pševico. — Če hodi mati, naj bi njeno dete bogato bilo, mora biti
v kopeli nekaj denarja polajati. (Kobje in murška polje.)

Ko nekdo se golaj toči zvonijo, dasirano se je, pri tem je toli-
ko krat nesleča zladila. — Pri vendar, dasi davno tega vsega se se
veljerno, ko pa čujemo o tem govoriti, stoli se nam vedno milo,
meloda, kot nas to spominja srečnih dni, brez krhke mladosti, in
ozbude se nam spominja kofe je spletel peserem o svoj svet:

O Vaba, slečna draga nas domača,
Kjer hiša mojega stoji očeta;
Pa t' uka gaja me iz tojga sveta,
Speljala me bila, golajiva kača!

Ne vedel bi, kako se ostrup prebala,
Pa kar se si sladkega sveta;
Ne bila bi mi vera o sebi sveta,
Ne bil bi harjo vstranjih biigrača!

Goesto se in delavno ročico,
La doto, ki je vima miljunačka,
Dobil z izpoljeno bi bil devico;

Mimo mi plavala bi moja larka,
Od senja dom, od toč mi pševico,
Ki bližnja sosed varoval svet' marla.

Dostavek. O Tokli sem poročal v Kresu I. 1881, str. 306. O Rojenicah in Lojenicah ki nobenih
detro v povitih, toja sem tu poročal. O Kurentu govori Homšek: „Klaire in Nivica“, III. str.
47; varno tam in na str. 48 o pustnih tegah; o praznih vesah, ki se na mesec nanašajo,
in o žalostnih na str. 134, 2. odstavek; o rebovskih prikaznih str. 139-142; o „mori“ in o
„žalostnih“ na str. 181; o prežvanjarji nevihte na str. 183; na str. 185 poroča, da je leta 1783
strela pri prežvanjarji v treh mesecih 96 ljudi ubila, in zato je zdaj prepovedano po
cesarski postavi. O „čani in coperniji“ govori ista Knjižica na str. 190-194. Omenjam
tudi, da sem zapisal, da bi bil tako znani Kolomonov zegen' trkan leta 1897, ktera
letnica je pa kriva, a znano je, da je ves poln šeparij ter na gore razelirane
praznoverne bajke in teghe kakor si koli uplival.